

Sygn. akt V RC 899/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Agata Koprowska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko J. D.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 2012 roku w sprawie sygn. akt III C 798/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 22 lutego 2013 roku w części od dnia 1 stycznia 2014 roku;
2. nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 8 października 2014 roku W. D. złożył pozew przeciwko małoletniemu wierzycielowi M. D. (1), repr. przez J. D. o częściowe pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 2012 roku (sygn. akt III C 798/11), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 22 lutego 2013 roku, tj. co do punktu 3, czyli w zakresie ustalonego w wyroku udziału W. D. w kosztach utrzymania syna M. D. (1) oraz o zasądzenie od J. D. na rzecz powoda kosztów postępowania (pозew k.3-12).

W pozwie zawarto wnioski o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy P. M. L. o sygn. akt KMP 26/13. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2014 roku Sąd oddalił wniosek (k.33).

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2015 r. powód poparł powództwo, zaś przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego wniosła o jego oddalenie (protokół k.49-50).

Na rozprawie w dniu 12 maja 2015 roku powód poparł powództwo, wskazując, że wnosi o pozbawienie wykonalności w/w. tytułu wykonawczego od dnia 1 stycznia 2014 roku, zaś J. D. wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że w dniu 19 lutego 2015 roku wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w przedmiocie alimentów na rzecz M. D. (1) (protokół k.73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 22 maja 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt III C 798/11 orzekł rozwód związku małżeńskiego pomiędzy W. D. i J. D. z winy obu stron. W punkcie 2 wyroku powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi M. i M. D. (2) obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania dzieci przy matce.

W punkcie 3 wyroku obciążono kosztami utrzymania małoletniego M. D. (1) oboje rodziców, ustalając udział W. D. na kwotę po 600 zł miesięcznie, płatną do rąk matki – J. D. z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W punkcie 4 wyroku obciążono kosztami utrzymania małoletniej M. D. (3) oboje rodziców, ustalając udział W. D. na kwotę po 600 zł miesięcznie, płatną do rąk matki – J. D. z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (dowód: odpis wyroku k.14).

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 lutego 2013 roku nadano klauzulę wykonalności na punkt 3 i 4 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 2012 r. (dowód: odpis postanowienia k.3 akt KMP 26/13).

W dniu 23 kwietnia 2013 roku J. D. jako przedstawiciel ustawowy małoletnich M. i M. D. (2) złożyła do Komornika S. przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy P. M. L. wniosek o egzekucję alimentów przeciwko W. D. w celu wyegzekwowania alimentów zaległych za okres od sierpnia 2012 do kwietnia 2013 roku w sumie 4640 zł oraz alimentów bieżących od maja 2013 roku w kwocie po 1200 zł miesięcznie, plus odsetki (dowód: wniosek egzekucyjny k.1 akt KMP 26/13).

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy M. ustalił, że miejscem zamieszkania małoletniego M. D. (1) będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ojca, zmieniając tym samym pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt III C 798/11 (dowód: odpis postanowienia k.16).

Wyrokiem z dnia 15 września 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy M. uchylił obowiązek alimentacyjny W. D. orzeczony w punkcie 3 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt III C 798/11 z dniem 1 stycznia 2014 roku (dowód: odpis wyroku I instancji k., odpis wyroku II instancji k.63).

W dniu 19 lutego 2015 roku J. D. wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w przedmiocie alimentów na rzecz małoletniego M. D. (1) (dowód: protokół k.72).

Powód W. D. nieregularnie wywiązywał się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec syna M. D. (1) – przekazywał matce małoletniego różne kwoty, zależnie od własnej sytuacji finansowej w danym miesiącu (dowód: zeznania W. D. k.49-50).

Małoletni M. D. (1) mieszka z ojcem W. D. od 1 stycznia 2014 roku. Od czasu przeprowadzki, J. D. nie przekazuje na jego rzecz alimentów, jednak opłaca jego rachunek za telefon, przekazuje mu kieszonkowe w miarę potrzeb syna i własnych możliwości finansowych. Powód nie zwracał się do matki małoletniego o cofnięcie wniosku o egzekucję, z uwagi na konflikt między stronami (dowód: zeznania W. D. k.49-50, J. D. k.50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych powyżej dowodów w postaci dokumentów, załączonych do akt niniejszego postępowania, a także zeznań stron – W. D. i J. D.. Sąd korzystał ponadto z akt Sądu Rejonowego dla Warszawy M. V RC 660/14 i V RC 237/14 oraz akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. M. L. KMP 26/13.

Sąd dał wiarę wszystkim przedstawionym w toku postępowania dowodom, ponieważ korespondowały ze sobą, a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 1 - 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa egzekucyjnego żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; oraz jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, w skutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie Sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Powództwo przeciwegzekucyjne nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym. Jego celem jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, nie zaś podważenie treści orzeczenia sądowego, które zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Innymi słowy, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli przeczy zdarzeniom na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym (Jakubecki Andrzej (red.), Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P., Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, LEX nr 143251).

Powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować, ani zmierzać do uchylecia powagi rzeczy osądzonej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt II CSK 760/11, LEX nr 1215616).

W przedmiotowym postępowaniu powód W. D., powołując się na art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. tj. zdarzenia, które zaistniały po wydaniu tytułu egzekucyjnego, czyli przeprowadzkę małoletniego syna od matki do ojca. W ocenie Sądu przedmiotowa okoliczność uzasadnia żądanie pozwu. Od dnia 1 stycznia 2014 roku powód nie powinien był uiszczać do rąk J. D. alimentów, ponieważ realizował obowiązek alimentacyjny wobec syna w głównej mierze poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie. Ten stan znalazł ponadto odzwierciedlenie w orzeczeniach, ustalających miejsce zamieszkania małoletniego M. D. (1) oraz uchylających obowiązek alimentacyjny W. D. wobec syna.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył J. D. kosztami postępowania.